

TANDORI DEZSŐ

Külső. Repedés

*Külső. Repedés.
Belső tespedés.
Külsőt, belsőt nem tartok.
Ház az ablakot.
Vissza az ajtót.
Kihajtott visszahajtott.*

*Ablak. Így reped.
Ajtó. Zár. Tesped.
Kihajtják. Csak ajtaján.
Bizonyossággal.
Ablakra. Rá vall.
Ül már mi-se-hajlatán.*

*S mint a sarlatán.
A test. Míg talán.
Tesped. Lélek lelkesül.
„Tudom már címét.
Tartalmát, ívét.
Csak módja. Az nem kerül.”*

*Minden fő módban?
Ezzel valóbban?
Küszöb határt elérve.
„Kerüljön beljebb.”
(Így szól az ihlet.)
A szent. Létek jó híve.*

*De már csak testnek.
Dől neki. Kegynek.
Mit tart? Ha nem reped meg.
Kenőcs. Tabletta.*

*Test, lélek. S béna.
Alci-Balci-Parc elegy.*

*Örök vigyázat.
Ne zuhanj kádnak.
Orral. Háttal. Bódultan.
Mert hogy alhatnál.
De lábad eljár.
Elbotlasz gatyaszárban.*

*Bár. S mit beszélnél.
Csak szádba nézzél.
Kitört fogak hült helye.
„Csend-napja van ma.
Vele fáj torka.
Ne szólj te se! Fáj füle...”*

*ÖREGANYÁD ÉL-E MÉG?
FOGA, BÜTYKE ÉP E MÉG?
SE JÁRÁSOM, SE FOGAM.
AZOM VAN, MIM ODAVAN.*

*Idő járása!
Köre állása!
„Kicsit megrázom magam”
Idézem-nóta.
Dallama-róttá.
Nézzük, napom mire van.*

*Boldog a boldogtalan!
Így jár. Rosszul. Jár.
Zuhan Tolsztojnál.
Ivan Iljics létráról.
Egykor nyaraltál.
Rég megjöttél már.
Jadrani Kirugrádból.*

*Szokatlan holmik.
S míg kitudódik.
Zuhansz. S ha óvatosan.*

*Bordatöréssel.
Vállrepedéssel.
Megúszod. Volt-valódban.*

*És ez jelen még.
De jeltelenség.
Teríti rőt szőnyegét.
Nap s nap közelebb.
Végezted-lehet.
Minden. Nagy szó. Nevetség.*

*Ám csodakeddre.
Szerdád ereszt-e?
Gatya, létra, nagy rémség.
Egzisztenciál.
Ami még kiáll.
Szó veled szegi kedvét.*

FRITZ MIHÁLY: DR. VARANNAI GYULA